

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10² kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Kdo se je prepil?“

II.

Klerikalni dnevnik in „Slovanski Svet“ so glasno trdita, da je narodno-napredne stranke „liberalizem“ importovano nemško zeljišče. Ta trditev ni nova, da je stara fabula, katero je v svoji brumni zlobi „Slovenec“ izlegel in jo leto za letom ponavlja, češ, „semper aliquid haeret“, naposled se vendar kdo najde, ki bode ta nezmisel verjel. In nezmisel je ta trditev — v besede najširšem pomenu. Kdor le od daleč pozna program in bistvo nemških liberalcev, ne bode nikdar trdil kaj tako gorostasnega, dobro vedoč, da je mej nemškimi liberalci in slovensko napredno stranko še vedno večji razloček, nego li mej našimi klerikalci in nami.

Katera točka je nemškim liberalcem in nam skupna? Odgovorite, ako morete! Zaman bomo čakali odgovora. Očividno je vsacemu, da so baš nemški liberalci v narodnih uprašanjih načelni naši nasprotniki, da baš z njimi bijemo boj za obstanek na vsej črti. Ni ga niti jednega uprašanja, v katerem bi se ujemali. Jedina točka bila bi konfesionalna šola, a tudi ta le navidezno, kajti nagibi so na obeh straneh povsem različni. Mi smo proti verski šoli, ker v naših sedanjih šolah ne treba nobene premembe, ker nam od strani židovstva ne preti nobena nevarnost, ker ne treba taci varnostnih naredeb, kakor n. pr. na Dolenjem Avstrijskem, osobito pa na Dunaji, kjer v javnem življenju, zlasti pa v šolah že prevladuje Abrahamov rod. Naše srednje šole zadostujejo v vsacem oziru, veronauk goji se dovolj, mladina vzgaja se v dobrem duhu. Na Dunaji in drugod pa bi zares utegnile biti umestne nekatere prenaresbe, ki so pa le lokalnega pomena, zatoorej v tem oziru mej nami in nemškimi liberalci ni nobene zveze, niti najmanjše solidarnosti.

Trditev, da je narodno napredne stranke „liberalizem“ importovano nemško zeljišče, je neosnovana in popolnoma svojevoljna. Ni nam bilo treba zatekati se v Nemce po recept za liberalizem. Domače razmere zasukale so se na

zlo, videli smo, kako se je začelo narodno idejo potiskati na drugo, tretje in celo na zadnje mesto nazaj, kako se je pod pretvezo katolicizma začelo cepiti in slabiti nas, kako bujno uspeva Zwergerjeva šola v nas, kako pastirji s srebrno zakrivljeno palico tu protežujejo italijanski, tam nemški živeli, kako se propoveduje nestrpnost in britki boj brez pardona, — je li bilo čudo, da se je takim razmeram nasproti z elementarno silo vzbudil odločen odpor, da se je ustanovila „liberalna“ stranka. A ta „liberalizem“, ako ga že na vsak način hočete imenovati tako, ni izposojen v Nemcih, samorasel je, produkt naših žalostnih razmer. Rodila ga je britka potreba in kadar poslednje več ne bode, izginil bode tudi on, in nastal bode zopet jeden hlev in jeden pastir. A dotlej bode še mnogo vode poteklo po Savi in Dravi. Po bojevitih besedah, ki so nedavno tekale iz blaženih ust, ni se nadejati niti primirja, marveč čaka nas boj na nož na vsej bojni črti, kajti „hoc est in notis“, tako želé višje sile in gospodje Jakobi „et tutti quanti“ delajo vedome in nevedoma v tem zmislu in napadajo in bodo napadali narodno-napredno stranko, ker vedno nepremakljivo stoji na starem vseslovenskem programu.

„Slovanski Svet“ piše dalje, da mu ni umevno, zakaj se mi „liberalci“ zovemo narodno stranko. Ne moremo mu pomagati, če tega ne umeje, kakor nas tudi njegova trditev: „niti narod jih ni izbral za svojo stranko“, ne spravi ob hladnokrvnost. Mi znamo in čutimo, da za našo stranko narod stoji, četudi „Slovanskemu Svetu“ to morda ni po godu.

„Slovanski Svet“ bil je nadalje toli dobrosrčen, da nas ne meče v isti kotel s srbskimi liberalci (to pa le zaradi metropolita Mibaila!) in z liberalci angleškimi, a pri tem je pa vendar toli neuljuden in brez takten, da je zapisal gorostasne in skrajno žaljive besede: „Slovenski liberalizem je zmes slovenskega duha z nemškim verskim ravnodušjem.“ Od kod ima „Slovanski Svet“ pisati tako o narodno-napredni stranki? Proti tem neosnovanim besedam z vso odločnostjo prote-

stujemo in pozivljemo „Slovanski Svet“ naj pove in pojasni: kdaj, kako in s čim je narodno-napredna stranka manifestovala svoje versko ravnodušje, sicer smo primorani in upravičeni „Slovanskega Sveta“ besede zmatrati za klevetanje, nedostojno resnemu slovenskemu časnikarju.

V ostalem nas pa veseli, da sta si klerikalni dnevnik in „Slovanski Svet“ gledé naše stranke svoji srca razkrila. Mlado znanje in sporazumljenje utegne imeti še dobre posledice. Morda se klerikalni dnevnik še začne ogrevati za slovensko liturgijo, „Slovanski Svet“ pa neha ropotati proti latinizatorjem in ker sta v uprašnji glede naše stranke toli jedina, bodeta izvestno tudi v drugih in ker bodeta po tem takem zvezani dve taki velesili, se nam za evropski mir ni prav nič bati.

Družbe sv. Cirila in Metoda VI. redna velika skupščina

v Kamniku dne 23. julija 1891.

(Dalje.)

Prvomestnik pozivlje vodstvenega zapisnikarja, naj prične z letnim poročilom.

Tajnikovo poročilo slóve:

Slavna skupščina!

Velespoštovane dame, častiti rojaki!

1. Velika ideja usodepolna za naš narod, privabila nas je iz vseh slovenskih pokrajin v to prijazno planinsko mesto. Ta ideja je: slovensko šolstvo po naših zemljah čem prej gledati v pravem versko-narodnem duhu oživljeno. — Odkar se Slovenci kot celota zavedamo — osobito od l. 1848. sem — nismo nehali kot prve terjatve za svoj narodni obstanek poudarjati uprav slovenskega šolstva; naši naporu teže po tem, da oživotvorimo ono rešilno idejo, za katero so se borili naši najplemenitejši sinovi. Žal! da dozda še ni zmagala povsod — dokaz nam je uprav naša družba, ki se je osnovala, da po svoje pripomaga k zaželeni zmagi. — Šestič že smo se danes zbrali, da izvemo, ali smo že in kako daleč smo se približali vzvišenemu smotru: Slovenska šola slovenski mladini. (Dobro!) —

— O, jako rad! odgovoril je naglo Čuvašev; celo zarudel je in čutil, kako je močnejše začelo biti njegovo srce: kar je želel — bilo je doseženo. Peter Kirilovič je spremil Olgo Sergejevno do izhoda iz vrta in povrnil se nazaj.

Beseda „jutri!“ bila je zapisana kakor z zlatimi črkami v njegovi domišljiji.

„Tudi ime je milo: Olga. Bodem jo-li mogel imenovati kdaj naravnost tako? mislil je Čuvašev. — Zakaj pa ne? Kaj takega je vendar bilo že na svetu!“

IV.

Vsi, ki so imeli drugi dan opraviti s Petrom Kirilovičem, so zapazili, da je nenavadno dobre volje.

— Kakor da bi te bili danes z rublji obdarili! posmejal se mu je njegov prijatelj — souradnik.

— Ne z rublji — s cekini, odgovoril je Čuvašev.

— Čestitam! Sedaj je zlato drago!

— Kako zlato! Gotovo je zopet zaljubljen — kaj ne vidiš; pripomnil je drugi znanec Čuvaševa, ko je slišal ta razgovor. — Povej v koga.

— V kitajsko cesarico, bil je odgovor.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikovje, prevel Vojskar.)

(Dalje.)

— Ako poučujete, pomenja to, da vam je tudi možno, a da ste dobri in potrpežljivi — o tem sem osvedočen, odgovoril je s prepričanim glasom Čuvašev.

— Bodi torej... ne začnem se prepirati z vami... Komu me pa hočete priporočiti?

— Moji poročeni teti. Ona ima hčer, osem let staro, katera naj se uči godbe. Dekle je nekoliko razvajeno, a nadarjeno in dobro. Mislím, da vam ne bode zelo težko poučevati je.

— O, kaj to! imela sem različne učence in znala ravnati z njimi...

— Ste torej soglasni?

— Da, ako hočete vi. Kje pa stanuje vaša teta?

— Tu je naslov, rekel je Čuvašev in jemal iz žepa listnico, a iz nje vizitnico, na katere jedni strani je bil napisan naslov Čuvaševa, na drugi pa — s črnilom naslov njegove tete.

Olga Sergejevna je hitro prečitala i ta i drugi, in spravila list v žep.

— Hvala vam... v vsakem slučaju vam moram biti hvaležna: sedaj ni lahko dobivati lekcij... Kdaj morem videti gospo Peskovo, da se dogovorim z njo?

— Doma je vsak dan do dveh...

— Jutri pojdem k njej.

— Mi dovolite priti jutri sem, da uznam uspeh vajinih dogovorov? Ako se posreči to, imel bodem še jedno prošnjo, rekel je Čuvašev.

— Tudi glede na poučevanje?

— Da, nekaj jednakega.

— Povejte torej sedaj, predložila je mlada deklica.

— Ne, je strašna... ako jo odbijete? Okrepite se na duhu.

Olga Sergejevna se je posmehnila.

— Kakor hočete...

— Rada dovolim, toda jutri ne pojdem tod mimo.

— Kako pa?... pregovoril je vneto Čuvašev.

— Saj znate, g. Čuvašev, kje stanujem: kdo vam brani priti k meni, ako želite? Jutri sem doma ves večer od sedmih dalje in rada vas bodem videla. Pridete?

Meni pa je že petič pripala častna naloga v vodstvenem imenu obvestiti č. skupščinarje: kako in v koliko se je dosedanje vodstvo odzvalo zaupanju, katero so mu poverile prejšnje skupščine. Vsega naštevati, s čimur se je vodstvo pečalo, pač ni treba, preobširno bi bilo za današnji shod, mučilno za Vas, utrudilno za izvestitelja. Marsikaj bi se zdelo slavni skupščini premalenkostno, da si družbinemu vodstvu ni bilo ni lahko ni veselo. Držal se bom še običajnega reda ter narisal družbino delovanje le v glavnih potezah.

2. Po V. skupščini, ki se je vršila vsled prijaznega prepustila slavnega odbora Narodne Čitalnice v njenih prostorih v Ljubljani dne 24. septembra 1890 in v kateri je bila izstopivša tretjina odbornikov zopet soglasno poklicana v vodstvo, sošlo se je ono k osmim sejam, da je rešilo društvene zadeve, v kolikor niso bile izposlovane kar navadnim upravnim potom. Seje pa so bile: XL. — oziroma 1. te upravne dobe — dne 15. oktobra 1890. XLI. dne 29. oktobra; XLII. 10. decembra; XLIII. dne 4. februarja 1891; XLIV. dne 8. aprila; XLV. dne 13. maja; XLVI. dne 24. junija in XLVII. dne 13. julija. Druga in zadnja seja bili sta seji ožjega odbora, ki se shaja, da reši najnujše zadeve.

3. Lansko leto je vodstveni poročevalec izrekel veselo nado, da se bližamo stotini podružnic, stotine sicer še nismo dosegli, a prav blizu smo jej. (Dobro, dobro!) Lani smo zabeležili 91 podružnic, zdaj jih je v glavnem imeniku 98, in sicer: Tek. štev.: 92. Kanal na Goriškem, 93. Breški okraj in 94. Vransko na Štajerskem, 95. Libeliče na Koroškem, 96. Škofja Ves na Štajerskem, 97. Komenski okraj na Goriškem, 98. in najnežnija cvetka: Ženska šentpeterska podružnica v Ljubljani. — S svojega stališča je vodstvo v obče zadovoljno z delovanjem slavnih podružnic, dasi bi bilo nekaterim potrebno večje živahnosti. S cela pohvalno mora omenjati koroških podružnic, ki se odlikujejo po svojih zborovanjih in prirejenih shodih. Relativno štejejo one tudi po največ družbenikov, kakor se č. skupščinarji lahko prepričate iz zadnjega Vestnika — in kar je najbolj važno — veliko večino priprostim oratarjem, ki so se vzdramili ter začeli zavedati svojih pravic. (Živeli!) Največ udov sploh šteje podružnica Slovenjegraška ter čast dela svojemu imenu, namreč 436 družbenikov. (Slava jim!) Tolik uspeh pa je dosegla, ker je v zadnji dobi desetkrat zborovala po raznih krajih svoje okolice, ljudi podučevala, delila jim knjige ter jih razvedrovala. To navajamo za vzgled, kako je mogoče naš dobri ljud pridobiti za družbo, ki osebnih koristi sicer ne ponuja, pač pa koristi narodovi celoti. Tej najbližje pride v solčni Gorici ženska podružnica s 341 družbenicami. O tej bo še pozneje govorjenje. (Živele!)

Omenjati nam je še dve podružnici, ki sicer po številu družbenikov ne dosegajo mnogoterih drugih, ki pa so po svoji reciprociteti neki kažipot za narodno delovanje. Da se naša vrla vseučiliščina mladež hitro vname za slovenske ideje, nam je umljivo; da po svojih močeh vzdržuje čilo podružnico, je njena čast — a reči se sme, da še bolj častno je za one gospode, ki so trudivši se do pol stoletja v službi svojega poklica, podali se v potrebni pokop, pa vendar ne odložili dela za svoj narod, nego se z mladeniško navdušenostjo trudijo za prospeh slovenskega šolstva. Mesto Gradec ima namreč v svojem zidovju to dvojno prikazen. Mlad o načelnistvo akademsko, katerega odborniki kmalo stopijo mej narod, in staro načelnistvo izvanakademsko, katerega odborniki so samó vpokojeni gospodje, vsi bivši v odličnih službah. In vsi jednega duha delujoči za svojega naroda boljše bodočnost! (Prav dobro!) Pač migljej vsem slojem slovenskih rojakov, da naj nikdo rok križem ne drži. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. avgusta.

Česke razstave

eminentno slovanski značaj bode posebno Nemce v oči in ker jim ni všeč, da pohajajo Slovani to razstavo tako pogostoma in da jih narod češki vsprejema presrečno in navdušeno, jeli so sumničiti Čeha in njihove goste. Tudi Staročehov mehke nravi prišla so se ta sumničenja in jeli so prav po nepotrebnem prigovarjati, naj se pri vseh slavnostih pušča v stran politika, posebno pa slovanska solidarnost. — Tem staročeskim moralnim propovedim

ugovarjajo „Narodni Listy“, poudarjajoč, da bi to bil podel servilizem, do katerega se ne bode nikdar ponižal narod češki in da se je hotel in se še hoče vzeti češki razstavi slovanski značaj, kar se pa tudi ne bode posrečilo, nego da je razstava prava slovanska Mekka.

Nov zakon.

V vojaških rečeh dobro poučeni „Pester Lloyd“ javil je ta dni, da pripravlja vlada zakonski načrt o vojaških oglednih, katerega kani predložiti polanski zbornici na jesen. Bržkone stavlja se bode jednak predlog tudi ogerski zbornici, kajti kazenskega zakona sedaj veljavna določila menda niso dovolj ostra, ker ogledništvo nekamo hitro napreduje. Posebno ostra določila se bodo izdala glede tujcev v Galiciji in v Bukovini in je tudi že ministerstvo notranjih reči poučilo vsa politična oblastva v omenjenih kronovinah, kako je že na podlagi sedanjih zakonov ravnati s tujci.

Z Ogerskega.

Posredovalni predlog, katerega je stavil ministerski predsednik grof Szapary glede na razpravljanje o zakonskem načrtu zaradi reforme uprave, ni našel skrajne levice milosti. V klubovi seji se je sklenilo nadaljevati obstrukcijo, katera je obstanku Szaparyjevega ministerstva toli nevarna. Vzlic temu upajo oficijelni krogi, da bode ministerstvo srečno prestalo to krizo in da bode obstrukcija le opoziciji sami na škodo, ker bode izgubila ves ugled v deželi in še ono malo upliva, kar ga ima. Reforma uprave bode pa prej ali slej izvedena, ker je vsega naroda želja, da se odpravijo sedanje slabe razmere v upravi in da se konec naredi toli slaboglasnemu „komitatskemu gospodarjenju“.

Glede generala Fejervarya namena odstopiti, ako imunitetni odsek o aferi Ugron-Uzelac ne bi tako razsodil, kakor želi deželnoobrambovski minister, omeniti je, da se potrjuje z oficijozne strani. General Fejervary udeležil se bode tudi sej imunitetnega odseka ter razložil ondu svoje nazore v tej zadevi in je utemeljil.

Iz zlate Bosne.

Pred nekaterimi meseci vzbudil je prestop neke mohamedanke h katoliški veri veliko razburjenost in nastal je zaradi tega celo jako resen konflikt z vrhbosanskim nadškofom Stadlerjem. Deželna vlada bosanska izdala je zdaj ukaz, določujoč natančno, pod katerimi pogoji je moči prestopiti k drugi veri. Ukaz veleva nastopne podrobnosti: Vsak, kdor bo prestopil k drugi veri, javiti mora to svoje dosedanje vere duhovniku, kateri mu izda potrdilo, da je dotičnik to res storil. Po preteku dveh mesecev od tega dne sme duhovnik onega veroizpovedanja, h kateremu namerja kdo prestopiti, dotičnika vsprejeti mej istoverce. Ako se pa kateri duhovnik brani izdati potrdilo storjene zglasitve za prestop k drugi veri, ali ako se kdo posili prestopiti k drugi veri, pritožiti se sme dotičnik, oziroma njega stariši ali postavni zastopniki, kakor tudi duhovniki dotičnih prizadetih konfesij. Pritožbo izročiti je mešani komisiji, sestoječi iz duhovskih in posvetnih predstojnikov prizadetih dveh verskih občin, kateri komisiji predseduje okrožni načelnik. Tej komisiji pa ni presojati, je li dopusten oglasni prestop k drugi veri, ali ne, nego samo o tem, so li izpolnjeni sem spadajoči zakonski predpisi. Proti te komisije ukrepu ni pravnega leka, a duhovnika, kateri se jim upira, kaznuje politična oblast.

Bosanski vojaki

namreč batalijona Mostarski in Sarajevski premeščena so v Avstrijo ter odpotovala v petek. Pozneje sledil jim bode tudi Tuzlanski batalijon. Narod pozdravljal je odhajajoče vojake z navdušenimi živio-klici.

Vnanje države.

Francosko-ruska zveza.

Podrobnosti o obisku francoskega brodivja v Kronstadtu zanimajo ves svet bolj nego vse drugo in časniki se še vedno trudijo komentovati ga, kakor baš ugaja njih specijalnemu stališču. „Times“ poroča nastopno malo verojetno vest, katera jej je baje došla iz zanesljivega vira: Ruski veleposlanik baron Mohrenheim vodil je v Parizu pogajanja zaradi sklepa francosko-ruske zveze. Na podlogi teh pogajanj izdelal se je te zveze načrt in admiral Gervais ponesel ga je soboj v Kronstad, da ga predloži ministru vnanjih zadev, potem vojnemu ministru in ministru mornarice. Kadar bode projektovana zveza v vseh podrobnostih izdelana, podpisali jo bodo ruski ministri namesto carja.

Francoski vojni minister

de Freycinet javil je pred svojim odhodom v Aix Pariskemu guvernerju, generalu Saussieru, da so sumničenja proti generalu Ladvocatu, katera so se izrekla v kazenski pravdi zaradi prodaje melinita, povsem neosnovana in da prekliche ministerstvo svoj ukaz, postopati proti imenovanemu generalu disciplinarnim potom.

Alzacija in Lotaringija

prebila je že marsikaj, odkar je v oblasti Nemcev. Le-ti so sedaj ukrenili izkoreniniti sleharno francosko ime gozdov, travnikov itd., kakor so zabeleženi v javnih mapah, ter je nadomestiti z nemškimi nazivali. Gozdarski uradniki dobili so nalog, da v tem oziru začno takoj potrebna dela, na ka-

terih podlogi bode posebna komisija vsa imena definitivno določila.

Italijanske utrdbe.

Italijanski vojni minister prepotuje sedaj Piemont ter je ukrenil, da se še tokom letošnjega leta izgotové nekatere utrdbe na Mont Chabertonu. — Glede onega Nemca, Kópkeja, kateri je bil izmaknil nekatere črte trdnjave v Genovi, je poročati, da je vsa zadeva zelo pretirana, zakaj to, kar je Kópke mogel osvojiti si črte, to je jako malo in še to je brez vsake vrednosti.

Belgijska zbornica

je že nekaj let sem torišče klerikalno, kjer počenajo ti gospodje, kar hočejo. Že zdavna predložil je bil liberalac Janson predlog zaradi revizije ustave, občne volilne pravice itd., in klerikalna večina izjavila se je tedaj, da so vsa ta zahtevanja povsem upravičena, da zbornica odslej samo še nekako intermistično zboruje Vzlic temu skuša klerikalna vlada, da zavleče vso zadevo in poročevalec Smet de Naeyer izjavil je nakrat, da bode izdelal svoj predlog do konca tega zasedanja. Liberalca Graux in Janson očitala sta vladi in večini, da igrata komedijo.

Preganjanje kineških kristijanov

vzbuja občno pozornost političski krogov evropskih, zakaj to niso samo slučajni izgredi kineškega fanatizma proti tujcem, nego vse je bržkone zistematiško napeljavno, in sicer od nekega tajnega društva, kateremu se ne stavljajo potrebne zapreke. To društvo namerja odstraniti sedaj vladajočo tartarsko dinastijo in namesto nje spraviti na prestol narodno dinastijo Mingov. Omenjeno društvo šteje tudi mej vojak jako mnogo udov in vsled tega se utegnejo društveni nameni tudi posrečiti. — Vsa ta naravna stvar še ni povsem jasna, a gotovo je toliko, da so francoskih žrtv ter preganjanj nasledniki zahtevali 2 milijona sterlingov odškodnine in da jih francoska vlada podpira, kajti poslala je takoj oddelek svoje mornarice na Yangtsee. To pa kinezov ni prestrašilo tako, kakor so se Francozi nadejali, in neki visoki dostojanstvenik kineški izjavil sa je, da bodo kinezi rajši zaželi vojsko nego da bi plačali Francozem zahtevano odškodnino, katera ni prav nič pretirana, zakaj škoda je tolika, da se niti določiti ne da.

Dopisi.

Z dežele 29. julija [Izv. dop.] Pri VI. skupščini družbe sv. Cirila in Metoda dne 23. julija v Kamniku, bili smo vsi razveseljeni po preljubnem vsem vsprejemu od strani vseh društev. Tekmovanje v ljubeznivosti pokazalo se je ne samo pri sprejemu ampak tudi potem cel dan. Društvo je hitelo pred društvom, da nam v svojem slovenskem svetu pokaže pravo gostoljubnost. In res veselilo nas je to, ker je prišlo vse tako iz srca, in je našlo lep odmev v naših srcih. Bil je ta dan zbran cvet slovenske inteligence, bili so to možaki, ponos našega naroda. Živahni govori pri banketu, vseobče navdušenje, to nam je tako dobro delo, da smo bili pozabili na vse druge težave v našem življenju. Zares pozabiti ne smemo, kar nam je razširjalo srce ta dan, to je krasno petje pevskega društva „Lire“, ki je ponosno pevalo slovenske pesmi. Mej posameznimi točkami „Lire“ čuli smo pa divne čveterospeve v katerih je nadkriljeval vse g. Štefančič s svojim donečim glasom. Tacihi tenorov ima naša slovenska pokrajina malo, a žal, da še temu ni dana prilika storiti kaj boljšega. Gospoda Štefančiča glas je mil in čvrst. Timber njegovega glasu je melodiozen in prijeten. Svetovali bi g. Štefančiču, naj bi se šel šolati nadalje, ker on bi potem dosegel ime svetovno-znanega pevca. In to bi bila čast celemu narodu slovenskemu. Človek ne sme biti preskromen. — Prehitro nam je minil nikdar pozabljivi čas, ločiti smo se morali od preljubih nam poznanih in zapustiti smo morali kraj, kjer smo v jednem dnevu prevžili toliko dela in radosti, da tisto sedaj mej svojimi delimo. Bog živi Kamnik, ki je pravo narodno taborišče! —

Iz Gradca 1. avgusta. [Izv. dop.] (Poročilo o slovenskih obrtnih učencih na c. kr. državni obrtni šoli v Gradci.) Šolako leto na tukajšnji c. kr. državni obrtni šoli končalo se je kakor po navadi dne 15. julija. Letos bilo je na tem zavodu deset rednih učencev, da ne omenjam onih, kateri obiskujejo le večerno šolo, a drugače se učijo praktično pri mojstrih. Za slovenske učence se je končalo letošnje šolako leto dokaj ugodno. Bili so mej njimi trije odličnjaki, drugi so pa dobili dovoljna izpričevala, zaostal ni nihče.

Dva odličnjaka, Sternén Bogdan z Vrda pri Vrhniki in Lenard Škender iz Rajhenburga ob Savi, dokončala sta tukaj svoje študije. Prvi nadaljeval bode svojo izobrazbo na slikarski šoli Dunajski, drugi pa pojde kot izučen ključar k železnici. Sploh se sme reči, da Slovenci na tukajšnjem zavodu

dobro napredujejo v čast deželi Kranjski, katera žrtvuje zanje precejšnje svote, kajti ustanove po 300 gld. in po 250 gld. so tako lepe, da še dijaki v visocih šolah časih ne uživajo enakih.

Izmedj učencev odličnjakov omenjati je posebno učenca Strnena, kateri jo bil vedno vrl prijatelj svojim rojakom na tem zavodu ter je izvrševal vedno svoje študije z odliko.

Želim, da bi bila omenjena učenca, dokončavši to šolo, kakor do sedaj, tako tudi vedno in povsod vrla Slovenca, kar se je posebno poudarjalo pri razhodnici njima prirejani in da bi bili tudi drugi slovenski učenci te šole vedno tako vrli in pridni dečki ter kasneje, dospelši do svojega cilja, postali koristni člani človeške družbe. Tako sme biti uverjena dežela Kranjska, da denar, katerega je zanje žrtvovala, ni bil brez uspeha. Porezenski.

Domače stvari.

(Imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov.) Za okrajne šolske nadzornike na Kranjskem imenovani so naslednji gg.: Prof. L. Pintar za slovenske in utrakvistične šole kočevskega okraja, profesor P. Wolsegger za nemške šole istega okraja. Za nemške šole Ljubljanskega mesta prof. J. Wallner, za šole radovljiškega okraja prof. Fr. Levec.

(Umrl je) g. Fran Kotnik, stud. tehn., veleposestnik in tovarnar na Vrdu, vrl mlad narodnjak, sin lani umrlega izbornega narodnjaka in bivšega poslanca. Tako je nemila smrt zopet uničila nadepolno mlado slovensko življenje v globoko žalost tugujoči rodbini in domovini slovenski.

(Abiturijentska veselica.) Abiturijentom so se vremena razjasnila, zatorej se je nadejati, da bode njih veselica danes zvečer v čitalnici prav dobro obiskana. Posebno utegne zanimati tamburaški zbor, na katerega v prvi vrsti opozarjamo naše Sokolske tamburaše. Iz Zagreba došlo je več abiturijentov, da se udeležijo slavnosti slovenskih svojih tovarišev.

(„Rodoljuba“) glasila „Slovenskega društva“ v Ljubljani izšla je 3. številka, ki ima prav zanimivo vsebino. Priložili smo jo sobotni številki našega lista za vse našega naročnike. List pridobil si je v kratkem času svojega obstanka mnogo prijateljev in narašča število naročnikov od dne do dne, kar je najbolje znamenje, da list zares ugaja našemu narodu.

(Brzovlak v Prago.) Danes ob 1/2 6. uri, ob kateri izide naš list, odpeljal se je iz Ljubljane poseben brzovlak s slovenskimi potovalci k razstavi v Prago. Na čast slovenskim in hrvatskim gostom bode v sredo slavnostna predstava v češkem narodnem gledališču. Pela se bode Bendlova opera „Lejla“.

(K razstavi v Zagrebu,) ki se bode odprla sredi avgusta meseca, prišel bode poseben vlak iz Dalmacije. Napovedanih je kakih 200 gostov za 25. avgusta. Dne 26. avgusta odkril se bode Kačičev spomenik. Dalmatinski gostje ostali bode v Zagrebu tri dni.

(Še nekaj o lepem Ivanu.) Poizvedeli smo iz zanesljivega vira, da kompetuje preč. gospod Kranjski mestni kapelan in odlični praktiški pedagog, lepi Ivan Lavenčič, za neko precej dobro službo, v katero svrhu je bil pred kratkim naredil izpit kot katehet za poučevanje na srednjih šolah. Ker smo v sobotni številki našega lista g. Lavrenčiča „vztrajno delovanje“ primerno osvetlili, smo osvedočeni, da se bode to na pristojnem mestu vzelo na znanje in da bode g. Lavrenčič omenjeno službo izvestno dobil.

(Stavbeni mojster) stavbene družbe kranjske, gospod Viljem Treo, odpovedal je, kakor slišimo, službo pri stavbeni družbi kranjski. Gospod Viljem Treo si je stekel mnogo zaslug za oplešanje našega stolnega mesta v svoji dosednji službi.

(Izlet „Sokola“ v Kamnik.) „Jupiter pluvius“ skazil je prav temeljito včerani izlet „Ljubljanskega Sokola“, ki bi bil postal gotovo sijajen, da vreme ni bilo skrajno nemilo. Navzlic neugodnemu vremenu odkorakalo je ob 1/4 uri iz čitalnice okolu 50 Sokolov z zastavo na državni kolodvor, kjer se je pridružilo mnogo domoljubnega Ljubljanskega občinstva. Posebni vlak odpeljal je okolu 200 oseb v Kamnik. Na Kamniškem kolodvoru pričakala so došle tamošnja narodna društva: čitalnica, pevsko društvo „Lira“, ognjegasno društvo z zastavami, mnogo gospodičin in meščanov. V

imenu Kamnika pozdravila je gospodična Koželjeva „Sokola“ s prav krepkim lepoglasečim govorom ter pripela krasen venec iz „gorskih cvetic“ na društveno zastavo. Zala gospodična pokazala se je prav izborna govornica. Burni „Na zdar“ klici odmevali so, ko se je zahvalil podstarosta dr. Triller ter pozdravil domoljubne in zavedne Kamniške Slovence. Potem šel je sprevod v odločenem redu, z ognjegasno godbo na čelu po mestu do glavnega trga in zopet nazaj do Rotterjeve gostilnice. Ker dež kar nič ni hotel prenehati, morala je odpasti ljudska veselica na trgu. Splošno je bilo obžalovanje Kamniškega prebivalstva, da mu ni bilo dano občudovati izurjenost in po vsej slovenski domovini slavnoznano spretnost vrlih telovadcev Sokola Ljubljanskega. Ta točka programa, katere se je vse veselilo, morala je izostati popolnoma. A tudi nameravana ljudska veselica ni se nikakor mogla razviti v pretesnih sobanah, ki so bile za toliko množico nedostadne. Vsled tega razkropili so se Sokoli in drugi izletniki po vsem mestu. Pri dohodu in pozneje pozdravljal je pok topičev Sokole in druge Ljubljanske goste. Mesto Kamniško pak se je obklopo praznično, v tako izredni obilici bile so razobešene slovenske in cesarske zastave, da smo bili prav prijetno iznenadeni in si štejemo v dolžnost zaklicati srčen: Živeli vrli Kamničani! Zvečer ob 6. uri sešla so se društva zopet pri Rotterji. V jedni sobi sukala se je mladina in so brdke Kamniške in druge gospodične in posebno Sokoli plesali prav animirano. V ostalih dveh sobanah pa je bila zabava, kakor je bila baš mogoča v tako omejenem lokal. Vrli pevci „Lira“ razveseljevali so občinstvo z izbornim svojim petjem pod vodstvom neumornega g. Steleta. Burna pohvala čula se je po vsaki točki. Od strani Sokola nazdravljalo se je „Liri“, Kamniškim gospodičinam in vsem narodnim prebivalcem sploh, ognjegascem slovenskim itd. Odzdravila je gospodična Koželjeva v imenu nazdravljenih gospodičin in Kamniških prebivalcev. Došlo je tudi nekoliko telegrafskih pozdravov: Iz Brodij-a od staroste Hribarja, ki od najskrajnejše meje naše države pošilja bratom Sokolom in rodoljubom Kamniškim iskrene pozdrave, in od gg. Souvana in Novakoviča iz Gleichenberga. Oba sta bila vsprejeta z Živoklici. Ob 9 1/4 uri odkorakal je Sokol v vrstah na kolodvor z godbo na čelu ter se po iskrenih presrčnih pozdravljenjih odpeljal. Da je vreme bilo ugodno in se je veselica mogla razvijati na pripravljenem prostoru na prostem, bilo bi splošno naudušenje. Žalibog, da za slučaj tako neugodnega vremena menda ni nikdo mislil, zanašaje se preveč na lepo vreme. V Ljubljanski čitalnici pričakali so „Sokole“ abiturijenti slovenski in njih hrvatski gostje, abiturijenti iz Zagreba, katerim se je zahvalil „Sokol“ za to pozornost v pristrčni zdravici na katero je odgovoril abiturijent Boranič iz Zagreba. V prijateljskem razgovoru ostali so Sokoli še nekaj časa združeni v čitalnici. Pokazal je „Sokol“ z obilo udeležbo, da se ne straši nobenega vremena in izvršil, kolikor je od njega bilo odvisno, svojo nalogo popolnoma.

(Nova Tržaška cesta) se kaj pridno gradi. Iz podrtega zidovja in pa podrhtih poslopij Seunigovih dedičev na Tržaški cestij, katere je kupila stavbena družba, dela se temelj cesti, katera bode najširša v Ljubljani. Tudi dvajset kostanjev Lattermanovega drevoreda prti Tržaški cesti, padlo je že kot žrtev nove ceste, kajti posekali so iste, da zadobe potrebno širokost ceste. V teku meseca bode nova Tržaška cesta gotova in nastal bode lepo za zidanje novih poslopij pripraven prostor, posebno ako se nasade ob obeh straneh drevesa.

(Slavnost porcijunkule) privabila je kakor vsako leto tudi letos mnogo vernih k očetom frančiškanom, dasi je bilo vreme deževno in ni bilo mogoče prenočevati pri frančiškanski cerkvi pod milim nebom, kakor se je godilo druga leta. Romarji, kateri niso dobili prenočišča v gostilnicah, prebili so noč v cerkvi, katero priliko so porabili tatovi iz navade ki v takih prilikah kaj radi obiskujejo cerkev. Že v soboto med propovedjo ukral je neznan zlikovec nekemu kmetu iz Ljubljanske okolice listnico v kateri je bilo 50 gld. gotovine in sicer iz „lajbiča“ iz posebno napravljenega žepa do katerega je tat prišel, ko je kmetu prerezal suknjo. Dasi je redarstvo zelo pazilo na vse sumne prikazni okradeni sta bili vendar še dve kmetici. Jedna oškodovana je za 3 gld. jedna za 16 gld. Sploh je bil pa red uzoren in je redarstvo skrbelo zato

da se je naredil konec tistim slabim in neumestnim šalam in burkam katere se druga leta uganjali nekateri pritlikovci. — Običajni čebulni semenj je bil še dosti dobro obiskan. Čebula prodajala se je, kar je bilo lepšega blaga po 2 stroka za 5 kr., in če se je pa dobival strok po 2 kr. proti koncu pa tudi 2 stroka za 3 kr. Skrbne Ljubljanske gospodinje preskrbele so se zopet za jedno leto s tem prekornim blagom.

(Duhovniške spremembe v Lavantinski škofiji:) Č. g. Ivan Kapler, kaplan v Sevnici gre na 1. kaplanijo v Stari trg pri Slov. Gradci in na njegovo mesto v Sevnici pride semeniški duhovnik č. g. Jože Ozmeč. Semeniški duhovnik č. g. M. Štrkel opravlja začasno službo kaplana pri Mali nedelji.

(Mraz na planinah.) Iz raznih krajev na Koroškem se poroča, da je tam vsled deževja in toče nastalo po planinah prav hladno vreme. V nekaterih krajih začela je celo zmrzavati voda v koritih za živino napajati. Živino morali so z višjih planin, kjer je toča hudo pobila, gnati na nižje ležeče pašnike.

(Gasilno društvo v Smartnem pri Litiji) priredi tombolo z godbo v nedeljo 9. avgusta 1891 pri gostilničarju gospodu Ivanu Tomšič-u (na vrtu gospoda Josipa Jaklič-a). Čisti dohodek je namenjen za napravo društvene shrambe in še potrebnega gasilnega orodja. Začetek ob 3. uri popoldne. Darovi in dobitki se v ta namen hvaležno vsprejemajo. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

(Iz Slovenjega Gradca) se nam piše: Že tretji dan vihra nad tukajšnjim sodiščem bela zastava v znamenje, da nimajo nobenega kaznenca pod ključem, kar se že, kakor pravijo stari ljudje, od leta 1848. ni zgodilo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Krakov 1. avgusta. „Czas“ izjavlja, da so se sicer res nekateri trudili združiti protisemitske in konservativne poslance v jeden klub, da pa o tem ni govora. Dotičniki nameravali ustanoviti nov velik časopis.

Budimpešta 1. avgusta. Grof Szapary odgovarjal na interpelacijo zaradi nemškega gledališča. Naglašal privatni značaj dotične prošnje ter poudarjal, da na podelitve gledaliških koncesij nima nobenega upliva. Opozicija nadaljuje obstrukcijo še strastneje.

Peterburg 1. avgusta. „Novoje Vremja“ javlja, da izšel ukaz določujoč, da otrok tujih židov, katerim ni bivanje na Ruskem dovoljeno, ni več vsprejemati na višja in srednja učilišča.

Pariz 1. avgusta. L'association litteraire et artistique internationale sklenila, da letošnji zbor ne bode v Berlinu, kakor je bilo določeno, nego v Milanu in to iz posebnih, tehničnih uzrokov.

Dunaj 2. avgusta. Grof Kalnoky in vojni minister baron Bauer povrnila se z odpusta.

Sarajevo 2. avgusta. Deželni zdravnik dr. Makanec, kateri je bil šel v Džedah, da nadzoruje iz Meke vračajoče se bosanske romarje, umrl za kolero.

Moskva 2. avgusta. V čast kralja srbskega bil v Petrovskem diner. Kralj Aleksander in veliki knez Sergej ogledala garnizijo. Danes diner v Kremu. Veliki knez Sergej posetil Rističa.

Peterburg 3. avgusta. Srbski kralj s spremstvom došel včeraj popoldne v Peterhof. Vsprejel ga car z vsemi moškimi člani carske hiše na kolodvoru in srčno pozdravil. Nastavljena častna straža. S kolodvora se je peljal kralj s carjem v Peterhofsko palačo, kjer ga je pozdravila carinja z ženskimi člani carske hiše.

Kronstadt 2. avgusta. Na ladiji „Marengo“ prirejeni ples uspel krasno. Navzočni skoro vsi diplomatje s poslanikom Lobaulayem. Do 700 gostov.

Celovec 3. avgusta. Gozdarski paznik Nikoli v noči od sobote na nedeljo zabodel zobozdravnika Kubovskega iz ljubosumnosti. Morilec javil se sam policiji.

London 3. avgusta. „Times“ javlja iz Peterburga, da v poučenih krogih pripovedujejo, da je car odobril po Carnotu in francoskih ministrih podpisano motivacijo načrta francosko ruske defenzivne zveze. Za Rusijo podpisali Giers, Vanovsky in Višnjegradski v posebni ministerski seji.

Razne vesti.

* (Klasičen uzor.) V Sofiji nameravajo ustanoviti bolgarsko akademijo znanosti ter so naprosili madjarsko akademijo, da blagovoli bolgarskemu ministerstvu dati potrebna navodila v to svrhu. Mi se kar nič ne čudimo, da so se obrnili Bolgari baš do Madjarov, zakaj madjarske akademije učenjaki so veliki strokovnjaki v zvratanje resnice in gotovo čutijo izvestni krogi v Sofiji potrebo osvojiti si to umetnost.

* (Električna luč zdravju ugodna.) Pri generalnem poštenem uradu v Londonu opazilo se je, da odkar se je namestu plina uvedla električna razsvetljava, se je zdravje uradnikov in služnikov poštini izdatno zboljšalo. Akopram je še le dve leti, odkar so poštni prostori električno razsvetljeni, je vendar dognano, da električna luč ugaja zdravju mnogo bolj, nego navadna plinova razsvetljava.

* (Požar v vojašnici.) V Fran Joževovi konjiški vojašnici v Budimpešti nastal je te dni požar v shrambah za krmo. Nakopičena slama in mrva zgorela je vsa. Posrečilo se je vojakom in ognjegascem požar omejiti navzlic hudemu vetru. Škode je kakih 8000 goldinarjev.

* (Nesreča.) Pretekli teden utonilo je 12 pri novem Essenskem vodovodu delujočih delavcev in dve deklici. Nesreča se je dogodila vsled tega, da se je prevrnila ladija, v kateri so se vozili po Ruhri. Utopljenecv še neso dobili vseh.

* (Samomor.) Na Dunaji skočila je s „Hotela Metropole“ četrtega nadstropja mlada ruska dama, ki je stanovala že nekaj dni v hotelu. Padla je na streho necega spodaj stoječega fajakarskega voza s tako silo, da se je streha upognila in bila oškropljena s krvjo. Samomorilka bila je še le 21 let stara lepa Marta D. iz Kišeneva in je stanovala malo časa s svojim ljubimcem v hotelu. Uzrok samomoru je bila baje ljubosumnost.

* (Roparji odvedli so) nedaleč od Rodoste na Turškem zopet bogatega grškega posestnika. Za odškodnino zahtevajo 2000 turških lir odkupnine.

* (Hudi viharji) razsajali so na Angleškem ter napravili veliko škodo na polji in tudi ob morski obali. V večjih grofijah je žetev popolnoma uničena.

* (Tri največje tovarne za volneno blago) v Lodzu na Ruskem Poljskem ustavile so plačevanja zaradi neugodnih trgovinskih razmer in slabe kupčije.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinastih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4—10)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek ohrani usta, krepi čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—96)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Listnica uredništva:

Vse gospode dopisnike, katerih poslani dopisi še neso mogli priti danes na vrsto, prosimo potrpljenja. Vsem se ustreže, kakor hitro bode mogoče.

Gosp. A. A. v Lj.: Dotični oklic dobili smo že pred tednom dni, pa smo ga odložili iz veljavnih razlogov. Prijavimo ga v jedni bodočih številkih.

Tujci:

1. avgusta.

Pri **Matičih**: Rihar, Lutowsky, Ulman, Gürtler, Mütz, Mendl, Handl z Dunaja. — Dr. vitez pl. Josch iz Celovca. — Kofensky, Pieše iz Prage. — Jeglič, Pavlovic iz Zagreba. — Ranzinger, Tomitsch iz Kočevja. — Jasetic z Roče. — Schwäghofer iz Brna. — Bruner, Weber iz Trsta. Pri **Stenu**: Perschak, Preiner, Grün z Dunaja. — Hufnagel iz Kočevja. — Dr. Martinovič iz Trsta. — Fischer iz Mokronoga. — Nastran iz Gradca. — Pl. Milletich iz Zagreba.

Pri **avstrijskem cesarju**: Strenar iz Pontebe. — Schreiber iz Gradca. — Birk iz Vrhpolj.

Pri **bavarskem dvoru**: Zand iz Kranja. — Pirman iz Litije. — Mariachler iz Toplice.

Pri **južnem kolodvoru**: Nejedli iz Prage. — Ivanič iz Zagreba. — Hofbauer z Dunaja. — Schmidt, Schuller iz Gradca. — Raunicher iz Postojne.

Umrli so v Ljubljani:

1. avgusta: Janez Jelovšek, gستاč, 61 let, Kravja dolina št. 11, rak.
2. avgusta: Janez Hodnik, delavec sin, 2 leti, Streliške ulice št. 11, jetika.
3. avgusta: Martin Pavšek, delavec, 73 let, Lončarska steza št. 8, marasmus.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. avgusta t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	7 46	Šnurovo maslo,	68
Ječmen,	5 52	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 41	Mleko, liter	8
Ajda,	3 09	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 04	Telečje	52
Koruza,	5 52	Svinjsko	62
Krompir,	5 50	Koštrunovo	40
Leča,	2 50	Pišaneč.	40
Grah,	10 —	Golob	15
Fižol,	9 —	Seno, 100 kilo	1 78
Maslo, kgr.	9 —	Slama,	2 14
Mast,	80 —	Drva trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	68 —	„ mehka, 4	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. avgusta	7. zjutraj	734.8 mm.	15.6° C	sl. zah.	obl.	13.50 mm.
	2. popol.	735.0 mm.	21.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736.3 mm.	17.4° C	sl. zah.	dež.	
2. avgusta	7. zjutraj	739.1 mm.	15.0° C	brevz.	obl.	6.40 mm.
	2. popol.	739.4 mm.	16.2° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	736.9 mm.	13.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 18.1° in 14.9°, za 1.7° in 4.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 3. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	danes
Papirna renta	92.35	92.35	—	92.40
Srebrna renta	92.35	92.35	—	92.35
Zlata renta	111.75	111.75	—	111.75
5% marcna renta	102.30	102.30	—	102.35
Akcije narodne banke	1023. —	1023. —	—	1020. —
Kreditne akcije	288. —	288. —	—	289.50
London	118. —	118. —	—	117.90
Srebro	—	—	—	—
Napol.	9.40 1/2	9.40 1/2	—	9.39 1/2
C. kr. cekini	5.60	5.60	—	5.60
Nemške marke	57.86	57.86	—	57.97 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld.	50 kr.	—
Državne srečke iz l. 1864	100	179	75	—
Ogerska zlata renta 4%	104	104	45	—
Ogerska papirna renta 5%	101	101	70	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	25	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	115	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	188	—	—
Budolfove srečke	10	20	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	156	25	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	225	—	—

Lepa prilika!

Ker nedostaja dela, prodajam dva lepa črna konja, stara po 5 1/2 leta. Obadva sta jednake barve in izborna tekača. Pripravna bi bila posebno za kakega prečastnega gospoda duhovnika. Konja sta visoka po 155 cm. in krotka, da more z njima ravnati vsak otrok. — Nadalje prodajam lep landaver, kateri bi bil posebno primeren za kako obitelj, majhen vozček s katerim je moči voziti 10 do 12 stotov in v kojega se lahko pripreže jeden konj ali pa tudi dva. — Vse to pod jako ugodnimi pogoji.

Ako bi pa hotel kdo kupiti vse fjakarsko moje pripravo, to mu prodam še: 3 landaverje, 2 bruma (coupé), zaprt voz, dva na pol odkrita voza, pet parov konj in hlev. Razven tega še štiri pare konjskih oprav, (3 pare angleških in jeden par pranih oprav), 4 pare komatov kolesarjev in vse, kar le potrebno v hlevu. (622—7)

Franjo Bulc,

fjaker na Reki via del governo, casa Zmalič.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

Je izšla knjiga:

Blodne duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebízský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

CEMENT

izvrsten za kapnjice (štirne) in za zidanje, potem opeko prodaja Matevž Lipar, tovarnar v Šmarjici pri Kamniku. Cena po dogovoru. (604—9)

Svaritev!

Bivši pisar c. kr. okrajnega sodišča v Radovljici, **Janez Petrič** iz Žabje vasi, laže se po Kranjskem, da službuje v moji pisarni in ljudje me zaradi njegovih dolgov osebno in pismeno nadlegujejo. Da to človeče ne bode mojega imena zlorabljalo še dalje, izjavljam, da Janez Petrič nikdar v moji pisarni služil ni in da bi ga tudi nikdar ne vsprejel, ker ga predobro poznam.

V Ljubljani, dne 1. avgusta 1891.

Ivan Plantan,

c. kr. notar.

(635—2)

Dve kmetiji

obsegajoči 82 oral 395 □°, prodam s hišo, skednjem in novimi hlevi vred. Hiša je v jedno nadstropje in obokana, a gorenje nadstropje ni povsem izgotovljeno. Pri tleh sta 2 sobi in kramarija. Kegljišče pri hiši je na novo krito. V hiši bila je nekaj gostilna in bi se i zdaj dobro izplačala, ker v celi vasi ni nobene krčme. Hiša stoji blizu farne cerkve. Pri posestvu sta dva lepa sadna vrta in nekoliko gozda, katerega je še posekati, kjer je pa posekan, ondu je nasajenih 30.000 mladik. Posestvi sta 2 uri oddaljeni od Celovca, v povsem slovenskem kraju, kamor prihaja mnogo tujcev. Cena 12.000 gld., 4000 gld. ostane lahko uknjiženih. Več pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (637—1)

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pisnjeni papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke ali osmerke, žalni pisnjeni papir, žalni kuverti in žalne karte, blanco, vizitne in naslovne karte, ilustrovane dopisnice, humoristične karte za turiste, pisnjeni papir za voščila v osmerki, četrtinki ali celi pol, voščilne karte, obedne karte in vizitnice v najelegantnejši in najmodernejši obliki. (456—10)

Potrtega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecm pretužno vest, da je naš ljubljani sin, oziroma brat, svak in strijc, gospod

stud. techn.

FRAN KOTNIK

veleposestnik in tovarnar v Vrdu

v 21. letu dōbe svoje, previden s sv. zakramenti za umirajoče, po mučni bolezni, danes ob 3/8. uro na večer mirno v Gospodu zaspal.

Truplo blagega ranjcega bode se dne 4. avgusta ob 5. uri popoldne iz hiše tužnosti na Vrdu preneslo na domače pokopališče k večnemu počitku.

Ranjki priporoča se v blag spomin.

V VRDU, dne 2. avgusta 1891.

(639)

Marija Kotnik, mati. — Karol Kotnik, brat. — Ana omož. Lenarčič, Ema Kotnik, Matilda omož. Majdič, Mici Kotnik, sestre. — Josip Lenarčič, Vinko Majdič, svaka. — Milan in Tona Lenarčič, Anica, Vinko, Demeter in Nadina Majdič, nečaki in nečakinje.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.